

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 28. juni 2019 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Michael Kistrup, Kåre Mønsted og Frantz Sigersted-Rasmussen (kst.))

23. afd. nr. S-1217-19:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(**Cpr.nr.**)

(advokat Sysette Vinding Kruse, besk.)

Københavns Byrets dom af 17. april 2019 (SS 94-9417/2019) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse.

Tiltalte har nedlagt påstand om formildelse af straffen, subsidiært stadfæstelse.

Personlige forhold

Tiltalte har under anken været fortsat frihedsberøvet.

Forklaringer

Tiltalte har i landsretten afgivet supplerende forklaring.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han kom fra Tyskland og var på vej til Sverige, hvorfra han skulle flyve hjem til Rumænien. Det var hans kone, der havde købt flybilletten til

ham, og det var billigere at flyve til Rumænien fra Sverige end fra Tyskland. Han havde flybilletten elektronisk i sin mobiltelefon.

Det var en mindre bus med 8 passagerer, han kørte fra Tyskland i. Det var meningen, at han skulle køre i en anden bus fra København til Sverige. Ved grænseovergangen til Danmark fra Tyskland blev de standset af grænsepolitiet, som bad om at se deres rejsepapirer. Politiet tog deres rejsepapirer med ind på et kontor, hvorefter de fik papirerne tilbage.

Han mødtes med en anden rumæner ved Føtex på Nørrebro, hvor han ved, at der ofte er rumænere. Den anden person sagde, at de kunne være i den lejr, hvor han blev anholdt indtil næste dag, hvor han skulle rejse videre til Sverige. I Tyskland arbejdede han i byggebranchen.

Han troede, at hans indrejseforbud i Danmark var udløbet, da han troede, at rejseforbuddet kun gjaldt i 6 måneder.

I Rumænien har han sin kone og barn. Han arbejder i byggebranchen i Rumænien. Hans hustru har den 15. juni 2019 været involveret i et slemt færdselsuheld i Rumænien.

Retsgrundlaget

Bestemmelsen i udlændingelovens § 59, stk. 2, har følgende ordlyd:

”§ 59 b. ...

Stk. 2. Med fængsel fra 1 år indtil 3 år straffes den udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold, der er meddelt i forbindelse med udvisning og straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.”

Bestemmelsen blev indført ved § 1, nr. 20, i ændringslov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af blandt andet udlændingeloven og trådte i kraft den 1. marts 2019, jf. ændringslovens § 14, stk. 1.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (lovforslag nr. 140 af 15. januar 2019) fremgår blandt andet følgende:

”14. Skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud

...

14.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftale om finansloven for 2019, at aftaleparterne er enige om, at straffen for at genindrejse i strid med et indrejseforbud skal skærpes på en sådan måde, at der sendes et klart og mærkbart signal, og at udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet, ikke skal kunne spekulere i at trodse et indrejseforbud og vende tilbage til Danmark for i værste fald at begå ny kriminalitet. Det fremgår endvidere af aftalen, at straffen derfor skal skærpes fra i dag normalt 10 dage til 2 måneders fængsel i 1. gangstilfælde til minimum 1 års fængsel for de udlændinge, som oprindeligt er udvist ved dom i forbindelse med en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel, men som alligevel genindrejser i strid med et indrejseforbud.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stykke i udlændingelovens § 59 b, hvorefter straffen i sådanne tilfælde fremover er fængsel fra 1 år og indtil 3 år. Det forudsættes, at straffen på mindst 1 års fængsel normalt skal fastsættes som en ubetinget fængselsstraf.

Forslaget betyder således, at udlændinge, som er udvist ved dom med indrejseforbud i forbindelse med en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel, men som alligevel indrejser i strid med indrejseforbuddet, omfattes af en ny skærpet strafferamme og mindst skal straffes med 1 års fængsel. Straffen kan fastsættes til indtil 3 års fængsel.

...

Forslaget indebærer, at der fastsættes en minimumsstraf, som er bindende for domstolene, og som alene kan fraviges i medfør af straffelovens § 83, 1. pkt., hvorefter straffen kan nedsættes under den foreskrevne strafferamme, når oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold afgørende taler herfor.

Ministeriet er i den forbindelse opmærksom på de betænkeligheder ved minimumsstraf, som Straffelovrådet har givet udtryk for navnlig i betænkning nr.

1531/2012 om strafudmåling – samspillet mellem lovgiver og domstole.

Straffen for at genindrejse i strid med et indrejseforbud bør dog skærpes på en sådan måde, at der sendes et klart og mærkbart signal. Udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet, skal ikke kunne spekulere i at trodse et indrejseforbud og vende tilbage til Danmark for i værste fald at begå ny kriminalitet.

Hertil kommer, at gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse i § 59 b, stk. 2, har en karakter, der gør, at der sjældent – sammenlignet med andre typer af lovovertrædelser – vil være behov for, at domstolene kan fastsætte straffen mere skønsmæssigt fra sag til sag ud over de særlige tilfælde, som straffelovens § 83, 1. pkt., giver mulighed for.

Ministeriet finder på den baggrund, at der er grundlag for helt undtagelsesvist at indføre en minimumsstraf på 1 års fængsel.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 19 og 20.”

Af de specielle bemærkninger til lovforslaget fremgår blandt andet følgende:

”Til nr. 20

Efter udlændingelovens § 59 b straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år den udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove.

...

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i udlændingelovens § 59 b, stk. 2, hvorefter den udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold, der er meddelt i forbindelse med udvisning og straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, der ville have medført en straf af denne varighed, straffes med fængsel fra 1 år indtil 3 år.

Det forudsættes, at straffen normalt skal fastsættes som en ubetinget fængselsstraf.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at en udlænding, som er udvist med indrejseforbud i forbindelse med en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel, men som indrejser i strid med det indrejseforbud, der er fastsat i forbindelse med udvisningen, mindst skal straffes med fængsel i 1 år.

...

Strafskærpelsen er således afgrænset til udlændinge, som er udvist af Danmark ved dom, og som er idømt en straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel.

...

Det er uden betydning, om udlændingen ved dommen er dømt for et eller flere strafbare forhold. Det er endvidere uden betydning, om straffen er idømt for overtrædelse af straffeloven eller anden lov, og om straffen er en fællesstraf, hvor en del af straffen udgøres af en tidligere reststraf eller betinget straf.

Det forudsættes, at straffen skærpes i gentagelsestilfælde.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, herunder om der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Den foreslåede minimumsstraf på 1 års fængsel for at indrejse i strid med et indrejseforbud kan dog kun fraviges i medfør af den almindelige regel i straffelovens § 83, hvorefter straffen kan nedsættes under den foreskrevne strafferamme, når oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold afgørende taler herfor. Under i øvrigt formildende omstændigheder kan straffen bortfalde.

...

Straf efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 b, stk. 2, vil samtidig medføre, at den pågældende udlænding på ny kan udvises, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 23. Det følger heraf, at en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Udvises udlændingen på ny, meddeles der som følge heraf et nyt indrejseforbud i 6 eller 12 år eller for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2-5. Der henvises i øvrigt til afsnit 14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 59 b, stk. 2, blandt andet, at den udlænding, der i strid med et indrejseforbud meddelt i forbindelse med udvisning og straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel indrejser her i landet, skal straffes med fængsel fra 1 år indtil 3 år.

Tiltalte blev ved Retten i Sønderborgs dom af 31. maj 2017 straffet med fængsel i 4 måneder og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i den 4. april 2019 at være indrejst i Danmark i strid med det meddelte og i forbindelse med udsendelse til Rumænien den 9. juni 2017 forkyndte indrejseforbud gældende indtil 1. juli 2023.

Herefter, og da landsretten finder, at der ikke foreligger oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold, der afgørende taler herimod, jf. straffelovens § 83, fastsættes straffen til fængsel i 1 år, jf. udlændingelovens § 59 b, stk. 2, og ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 4.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Tiltalte ændres, således at han straffes med fængsel i 1 år.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.